

Hogyan készül a diszalbum a szegedi hősekről.

(Saját tudósítónktól.) A „Délmagyarország Nagyságos Főszerkesztőjének“ pénteken reggel portómentes levelet hozott a posta. A háboru kitörése óta ezek a közszolgálati ügyben érkezett levelek a hírszolgáltatás teljessége és érdekessége tekintetéből másodrangú jelentőségűvé váltak, felbontásuk és elolvasásuk nem is a legelső munkánk közé tartozik. Az itt bonckés alá kerülő levél a községi iskolaszéktől került ki, legalább a borítékról úgy gondolhattuk, tehát már a felbontásnál némi kedvezményben részesítettük. Szegeden ugyanis még a lámpagyújtogatók is a kultúráról mormolnak magasztos jeligét, miközben egy-egy lángot későn gyujtanak meg, vagy korán oltanak el; tehát a sajtó sem tudja magát teljesen kivonni a kultúra szolgálatából és kénytelen-kelletlen néha-néha köteles kulturkérdésekkel is foglalkozni. Ez a kultúra-roham készlet bennünket arra, hogy mindvégig annak a kedvezménynek áldásában részesítsük a kérdéses levelet, amelyhez a felbontásnál szerencséje volt. A borítékban a kultúra szolgálatában véghezvitt kézműveltséggel a következő levelet sikerült kiemelniünk:

Nagyságos Szerkesztő Uram!

Szeged szabad királyi város törvényhatóságának közgyűlése 811/1914. számú határozatával elrendelte, hogy Szeged bel és külterületéről a mozgósítás alkalmával különböző fegyvernemekhez katonai szolgálatra bevonult, s a harctéren hősi halált halt **hősökről egy örök emlékü diszalbumot óhajtván összeállítani.**

A diszalbum összeállításával szerény személyem bízván meg.

Tekintettel arra, hogy ezen nagy évekre szóló munkámnak a magam erejéből csak úgy felelhetnék meg, ha az **igen-tisztelt Szerkesztő Ur becses lapjával támogatni sziveskedne; Ugyanis felhivná Szeged város lakosságát, hogy a harctéren hősi halált halt hozzátartozóikról a csatolt kimutatás alapján felhozott adatokra válaszul, azt hivatalom részére postán vagy személyesen a hős halott arcképével együtt eljuttatná.**

Kérelmem kegyes támogatását kérve vagyok a szerkesztő Urnak

Szeged, 1916. évi jan. 15-én.

hazafias tisztelettel

Gyólay Ferenc
városi irodatiszt.

Hivatalos helyiség: Régi gimnázium.

Nem szoktunk a kálván csomót keresni és azért sem haragszunk nagyon, ha a hozzánk beküldött egyik-másik nagyképi közleményben helyesírási hiba is akad. De ennek a primitív szövegezésű levélnek olvastán — melyet ép e miatt a tulajdonsága miatt bíráltni sem lehet — a város jövőjének kétségbeesztő képe tárult elénk. Szent isten, egy örök emlékü diszalbumot óhajtván összeállítani, nem találván a tanács más embert. Aki írni is tudván. Micsoda botrány kavardván ebből.

Gondolván és tépelődve a dolgon, hogy a kulturától ez alkalommal mi se tagadjunk meg kis szolgálatot, elsieltünk a városházára és ott megkértük a szegedi hatósági kultúra egyik kitagadottját, Sz. Szigethy Vilmos levéltárost, hogy mutatná meg nekünk a 811/1914. számú közgyűlési határozatot. A határozat negyedik pontja a szegedi hősök emlékének méltó megörökítéséről így rendelkezik:

IV. Megemlékezve végezetül azokról is, akik hősi halállal életüket áldozták a

hazáért, elrendeli a közgyűlés, hogy kiöltött hamvaiknak külön dísztemető helyet jelöl ki és utasítja a város tanácsát, hogy a háboru megszűnte után a szegedi földben pihenők, nemkülönben a távolban örök nyugalomra helyezett szegedi hősök emlékének méltó megörökítésére **tervezet és javaslatot mutasson be a közgyűlésnek.**

A közgyűlési határozatban tehát diszalbumról szó sincs. Minthogy azonban ember tervez, Isten végez, vagyis a közgyűlés határoz, a tanács végrehajt, mégis csak meg kellett tudni, hogy készül-e az a bizonyos diszalbum a közgyűlés felhatalmazása nélkül és a 811/1914. számú közgyűlési határozat rendelkezése ellenére. Dr. Gaal Endre, tanácsos urhoz fordultunk, aki szíves volt a tanácsnak ebben az ügyben hozott határozatát megmutatni. A határozat tényleg diszalbum összeállításáról szól, ez azonban — amint a tanácsos ur mondta — gépirási hiba, amit távollétében a gépiró-kisasszony követett el. Gyólay Ferenc, iskolaszéki irattárost azonban csak az **adatok összegyűjtésével** bízta meg, ami valószínűleg már nem gépirási hiba.

Gyólay Ferenc ur tehát végzi az adatok összeírását, még pedig nemcsak Szeged, hanem a Hősök Emlékét Megörökítő Országos Bizottság hatalmas munkája számára is. Igaz, hogy összeírás a népszámlálás is, sőt akkor is össze kell írni, amikor a tényésbikákat számolják meg. Igaz, hogy a tanács ebben az esetben — legalább a látszat szerint — alkalmazkodott a közgyűlési határozathoz. Igaz, hogy Gyólay ur, akivel beszélünk, nem tágit attól, hogy ő diszalbumot csinál. Kitervezte a munkát, sőt már társszerzőt is talált. Igaz, hogy Gyólay ur — mint minden fiatal ember — nagyjövőjű. De az is igaz, hogy ebbe a munkába olyan embereket is bele kellett volna avatni, akiknek multjuk is van. Egyetlen közigazgatási funkcionáriuson sem esett volna sérelem, ha ezt az összeírást Kovács János, dr. Löw, vagy Tömörkény végzi.

Erős olasz támadás Anglia ellen.

Lugano, január 14. Mattoni írja: Bámulatot és nyugtalanságot kelt, hogy az ország, amely a többieket keresztes hadjáratra hívta föl a középponti hatalmak ellen és amely ez idő szerint a legjobban van fenyegetve, most, tizenhat háborus hónap után, mialatt az ellenség mindenütt előrenyomul és veszedelembe sodorja Ázsiát és Afrikát, még parlamenti szócsatákat vív és egyre csak fontolgatja, milyen tervet valósítson meg és hogyan szálljon szembe a helyzet komolyságával. Egyszerűen nem értjük, hogyan tud Angolország állandóan könnyelműen a tüzzel játszani. Bármint is sorolnak föl mentségére, — ipari és pénzügyi segítségét, a liberalizmus meggyökeresedett szelemét stb — mindaz nem elegendő arra, hogy megmagyarázza Angolországnak a veszedelem mostani órájában való indolenciáját. Angolország még hiszen hat hónap után sem szabadult meg attól a könnyelműségtől, amellyel belerohant a háboruba. Olyan vállalkozás élen, amelynek vasból való férfiakra van szüksége, a legrosszabb politikusok állottak, a gyanútlan Winston Churchill, Lloyd George, a rossz ügyvéd és Asquith, a mindig habozó parlamenti férfi. A módszer akkor sem változott meg, amikor megszabadultak Churchill-től, ettől a reklámhóستól, aki pedig a minisztérium legkiválóbb személyiségeinek egyike volt. A mai Angolországnak van pénze, van hajója és a szükséges csapatokat is megszerkezhetné. De, úgy látszik, hiányoznak neki a régi nagy államférfiak, a minő Pitt volt,

A képviselőház ülése.

(Saját tudósítónktól.) A képviselőház pénteki ülésének napirendjére a regnikoláris bizottság megválasztását tűzték ki. A képviselőházban a harctéren történt megsebesülése óta pénteken jelent meg először gróf Tisza Kálmán, akit a jobboldali képviselők nagy ovációval fogadtak.

Beöthy Pál elnök az ülést háromnegyed tizenegykor nyitotta meg. A tegnap elfogadott javaslatok harmadszori olvasása után áttértek a regnikoláris bizottság megválasztására.

A Magyarország és Horvát-Szlavon-Dalmátországek kisebb egyesített címerének megállapítása céljából kiküldendő regnikoláris bizottságba névszerinti szavazás útján megválasztottak: gróf Andrássy Gyula, Beöthy László, Berzeviczy Albert, Bizony Ákos, gróf Khuen-Héderváry Károly, báró Lányi Lajos, gróf Zichy Aladár és gróf Zichy János.

Valamennyire 101 szavazat esett. A Magyarország és Horvát-Szlavon-Dalmátországek között kötendő újabb pénzügyi egyezmény előkészítése céljából kiküldött regnikoláris bizottságban megüresedett helyre 101 szavazattal gróf Serényi Bélát választották meg.

A szavazás alatt az ellenzék és a munkapárt között nagy volt a barátkozás. Förster Aurél átment gróf Tisza István miniszterelnökhöz, akivel beszélgetett. Simonyi-Semadam Sándor Balogh Jenő igazságügyminiszterrel tárgyalt; az igazságügyminiszter később pedig az ellenzéki oldalon gróf Esterházy Móricot kereste fel, akivel hosszabb beszélgetett. Jankovich Béla vallás- és közoktatásügyi miniszter Barabás Bélának gratulált tegnapi beszédéhez.

Beöthy Pál elnök a szavazás eredményének közlése után bejelentette, hogy a regnikoláris bizottságba a főrendiház is négy tagot fog választani.

A legközelebbi ülés hétfőn, január 17-én lesz, amelynek napirendjére az elnök javaslatára a Pénzügyi Központrol szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását tűzték ki.

Kiadó

a Széchenyi-tér 2. szám alatti ház első emeletén egy 2 utcai és 1 (esetleg 2) udvari szobából álló lakás mellék-helyiségek nélkül, mely irodahelyiségnek is kiválóan alkalmas.

Belvárosi Kávéház

Szeged előkelő kávéháza. Reggeli s uzsonna kávék, legjobb kávéházi italok, bel- és külföldi képes és napilapok nagy választékban. Figyelmes kiszolgálás. A n. é. közönség szíves pártfogását kéri

tisztelettel KLEIN ERNŐ, kávé.

Nemzeti-szálloda

(volt Konrad) Róka-utca 6. sz., Szeged-pályaudvarral szemben Gyönyörűen átalakítva tiszta szobák 2 koronától kezdve. — Kávéház egész éjjel nyitva.